

بیانیه شماره یک کارزار علیه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی:

#IRGCterrorists در کانادا

در هفدهم اردیبهشت ماه، در شبکه های اجتماعی آگهی ای درباره موج تازه ای از کارزار علیه **سپاه پاسداران انقلاب اسلامی** (به اختصار، "**سپاه**") با نام "**IRGCterrorists**" در کانادا (به اختصار، "کارزار") پخش شد که از دولت کانادا می خواهد که **سپاه** را نهادی تروریستی بشناسد. این بیانیه، نخستین سند رسمی برای شناساندن این کارزار در کانادا است. اندیشه این کارزار نو برای خواسته ای دیرپا، برخاسته از اعتصاب غذایی است که از دوم اسفند پارسال در ونکوور برای اعتراض به (۱) رخنه وابستگان **سپاه** در کانادا و (۲) دادگاه هایی که در پشتیبانی از عوامل **سپاه** و زمینه سازان شخصی و سازمانی فعالیت ایشان دست به کژروی های آشکار و بی سابقه زده اند، آغاز شده است. این اعتصاب غذا، با خواستی روشن از دولت کانادا در دل کارزار همچنان ادامه خواهد یافت. آن خواسته، **پایان دادن به دخالت و حضور رژیم در کانادا و نهادن بی کم و کاست سپاه در سپاه نهاد های تروریستی کانادا** است.

اکنون، نزدیک به پنج سال از تصویب فراحزبی درخواست پارلمان کانادا از دولت برای قرار گرفتن "**بی درنگ**" **سپاه** در سپاه نهاد های تروریستی می گذرد. تا به امروز، دولت از برآوردن درخواست پارلمان خودداری کرده است. در این بازه زمانی، کارهای آشکارا غیرقانونی رژیم جمهوری اسلامی، به ویژه به دست اعضا، خانواده ها و وابستگان **سپاه** فزونی گرفته است. این روند، شامل جاسوسی، خرید نفوذ در بخش های دولتی و خصوصی، نفوذ در دانشگاه ها و پژوهشگاه ها، به دست آوردن منابع مالی برای کمک به گروه های تروریستی، پول شویی، قاچاق روان گردان ها/مواد مخدر، و مانند آن بوده است. دولت کانادا عموماً چشم خود را بر این کارهای رژیم بسته است و بی عملی پیشه کرده است؛ هر چند همواره هم از در انکار درنیامده است و گاه و بیگاه به زبان کارهای غیرقانونی رژیم را محکوم کرده است. گفتنی است که حتی خود نخست وزیر هم چند باری **سپاه** را تروریست نامیده است؛ اما سرسختانه از گذاردن **سپاه** در سپاه تروریست ها خودداری می کند.

دیگر حتی نمی شود گفته که این رفتار دولت پیامی گنگ و دوپهلو رهسپار رژیم می کند؛ آنگاه که، همچنان که در نشست خبری مشترک نخست وزیر و معاونش در پانزدهم مهرماه پارسال دیدیم، دولت از یک سو می گوید که "**سپاه** سازمانی تروریستی است اما اقدام عملی و تصمیم گیری برای گذاردن **سپاه** در سپاه تروریست ها را به آینده ای نامعین می اندازد. با توجه به:

۱. تأخیر تا کنون نزدیک به پنج ساله دولت در پاسخگویی شایسته به طرح پارلمان (و در واقع وعده خود دولت) در خردادماه پنج سال پیش که خواستار شناسایی «بی درنگ» **سپاه** به عنوان نهادی تروریستی، زیر قانون جنایی کانادا شده بود؛

۲. فشار (و در واقع دستور) دولت به پلیس برای بازداشتن آن از گشایش تحقیقات جنایی درباره حمله موشکی عمدی **سپاه** به پرواز PS752 که منجر به کشته شدن ۱۷۶ نفر شد که بیشترشان از شهروندان یا باشندگان همیشگی کانادا، یا دانشجویانی بودند که در راه کانادا بودند؛

۳. اعلام تحریم‌های پیاپی اما پوچ و بی‌اثر علیه رژیم؛ و افزون بر همگی اینها،

۴. پیوند برقرار دولتیان کانادا با لابیست‌ها و عوامل دیپلماتیک "پیشین" رژیم که برخی از ایشان آشکارا پیگیر و دست‌درکار شکستن تحریم‌های جهانی علیه رژیم بوده اند؛

پیامی که رژیم ستمگر ملایان از کانادا دریافت می‌کند، نه دویپهاو که بسیار هم روشن است: انگاری که دولت کانادا دارد به رژیم می‌گوید که با هر سطحی از جنایت‌های رژیم و پایمال کردن حقوق بشر، چه درون و چه بیرون ایران، دولت کنونی کانادا نمی‌خواهد سیاست مماشات با رژیم را کنار بگذارد.

نبود برخورد اثرگذار دولت کانادا با جنایت‌ها و دخالت‌های **سپاه**، به ویژه مقاومت سرسختانه دولت در برابر خواست چندین و چند ساله گذاشتن **سپاه** در لیست سازمان‌های تروریستی، عوامل رژیم در کانادا و نیروهای سرکوبگر و آدمکش درون مرزی و برون مرزی آن را در تباه‌کاریشان گستاخ‌تر کرده است. از این رو، بی‌عملی دولت کانادا در برابر **سپاه**، براستی، همدستی در بسیاری از جنایت‌های رژیم، درون و بیرون ایران، بوده است. افزون بر آن، تا **سپاه** در لیست نرود، در کل رویارویی اثرگذاری با مداخله رژیم در کانادا شدنی نخواهد بود؛ وضعیت شرم‌آور برخاسته از آلودگی برخی از دستگاه‌های دولتی آ به دخالت رژیم به سازمان‌های بیشتری گسترش خواهد یافت؛ و در نهایت، رژیم هم دست بازتری برای تهدید امنیت ملی کانادا و امنیت جهانی پیدا خواهد کرد.

در واقع، چنین می‌نماید که در اثر دخالت عوامل **سپاه**، در شرایط کنونی جای گرفتن **سپاه** در سیاهه سازمان‌های تروریستی، منافع برخی از سیاستمداران و تصمیم‌گیران بلندپایه کانادایی را به خطر می‌اندازد. با این همه، اگر برای افراد احتمالاً آلوده در میان مسوولان دولتی، مزایای ادامه همکاری با **سپاه** و ایستادن در کنار آن به هزینه سیاسی یا اقتصادی ناشی از ادامه مقاومت در برابر تحریم معنادار **سپاه** نیرزد، این شرایط نیز دیگرگون خواهد شد. از این رو، افشای تعاملات غیرقانونی میان برخی از بلندپایگان دولتی و عوامل نفوذی برجسته رژیم، گامی لازم برای مقابله با حضور و نفوذ **سپاه** در کانادا به شمار می‌آید.

این امر، نقشی محوری در این کارزار خواهد داشت.

۲۱ اردیبهشت (۱۴۰۲)، مسعود مسجودی